

Το διαγώνισμα της Ευτυχίας Χατζηπαπά

Τα διαγωνίσματα μοιράζονται. Το παίζει άνετος. Παρατήρησέ τον λίγο παραπάνω όμως και θα καταλάβεις το άγχος του. Τινάζει το μαλλί, το παίζει γόης, κάνει κανένα αστείο, μέχρι που φθάνει και το δικό του χαρτί. Ρίχνει μια ματιά από μακριά στηριζόμενος στην πλάτη της καρέκλας με το κλασικό υποτιμητικό υφάκι. Κι όμως από μέσα του καίγεται να μάθει. Για μια φορά διάβασε. Έκατσε σπίτι, δε βγήκε με τους φίλους του για να διαβάσει. Κράτησε σημειώσεις, γκούγκλαρε, ρώτησε, τα έγραψε ξανά και ξανά, υπογράμμισε, τα έμαθε απ' έξω. Απέδωσε όμως; Απέδωσε έστω και λίγο, για να το ξανακάνει; Δε θα το 'λεγα. Εννέα πήρε. Ή με τη φωνή της καθηγήτριας: «Πάλι ENNEA πήρες!!» Τώρα σκιές σκοτεινιάζουν το βλέμμα που χαμηλώνει, το χαρτί τσαλακώνεται μέσα στην τσάντα. Λίγα λεπτά μετά πετά μια σαχλαμάρα και παίρνει ωριαία. Βγαίνει βροντώντας την πόρτα πίσω του.